

FİNANSTA TEMEL KAVRAMLAR

FİNANSMAN

İşletmelerin yatırımlarını gerçekleştirebilmesi ve yatırımlarını işletmesi için gereksinim duyulan paranın en ekonomik koşullarda kullanılması ve etkin kullanılıp kullanılmadığının denetlenmesidir.

Yatırımların cari değerini en yüksek düzeye çıkarmak

**TEMEL
FİNANSAL
AMAÇ**

Finansal Yönetim

Yatırım Kararı

Hangi varlıklar satın alınacak?
(Makina, teçhizat, know-how vb.)

Finansman Kararı

Yatırımlar nasıl finanse edilecek?

**Öz
Sermaye**

İşletme sahibi veya işletme ortakları tarafından işletmenin kullanımına ayrılan sermaye

**Dış
Sermaye**

İşletme dışından sağlanan fonlar (bankalar, kişilerle ve işletmelerle işbirlikleri)

FİNANSMAN KAYNAKLARI

Öz Sermaye

Kuruluş aşamasında işletmeyi faaliyete geçiren girişimci ya da ortaklar tarafından kendi öz varlıklarından işletmeye tahsis ettikleri maddi ve maddi olmayan ekonomik değerlerdir

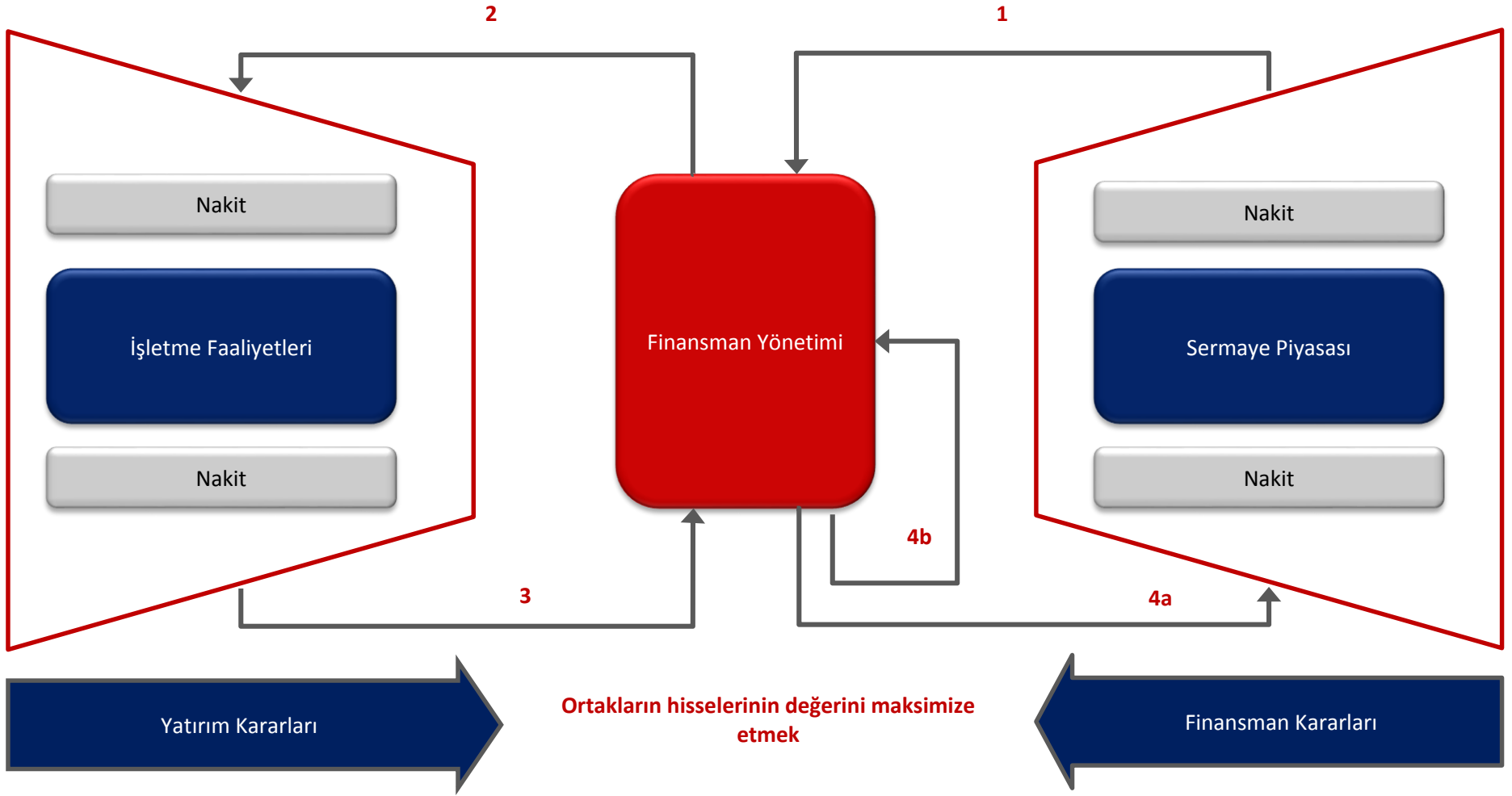
- **Temel Kapital:** İşletmenin kuruluşunda işletme sahip ya da sahipleri tarafından işletmeye getirilen veya getirilmesi taahhüt edilen fonlardır. Bu sermaye para olabileceği gibi, karşılığı para ile ifade edilen değerler de olabilir.
- **Yedek Kapital:** İşletmenin çalışmaları sonucu elde edilen kazançtan ayrılarak işletmede alıkonulan kısımdır. Yedek kapital, otofinansman kaynağı olması açısından önemlidir.
 - **Kanuni yedekler:** Türk Ticaret Kanunu'nun ilgili maddesi gereğince, sermaye şirketlerinde elde edilen yıllık kazancın bir bölümünün yedek sermaye olarak ayrılması zorunludur. Bu yedeklere "kanuni yedekler" denir ve kanuni yedekler, işletmenin ödenmiş sermayesinin 1/5'i (beşte biri) tutarında olmalıdır. Yeni kurulan işletmelerde bu amaçla, her yıl elde edilen kazancın 1/20'i (yirmide biri) yedek sermaye için ayrılır ve bu ayırma işlemi, işletmenin ödenmiş sermayesinin beşte birine ulaşıncaya kadar devam eder.
 - **İhtiyati yedekler:** İşletmelerin belli harcamaları finanse etmek ve riskleri karşılamak amacıyla (ve kanuni yedekler dışında), kendi arzusu ile kazancından ayırdığı fonlar ise ihtiyati yedeklerdir.

Dış Sermaye / Yabancı Kaynaklar

İşletmenin borçlanma yoluyla sağladığı kaynaklardır. Yabancı kaynaklar, yalnızca para olarak değil, finansal kiralama yoluyla elde edilen maddi varlıklar gibi maddesel değerler de olabilir

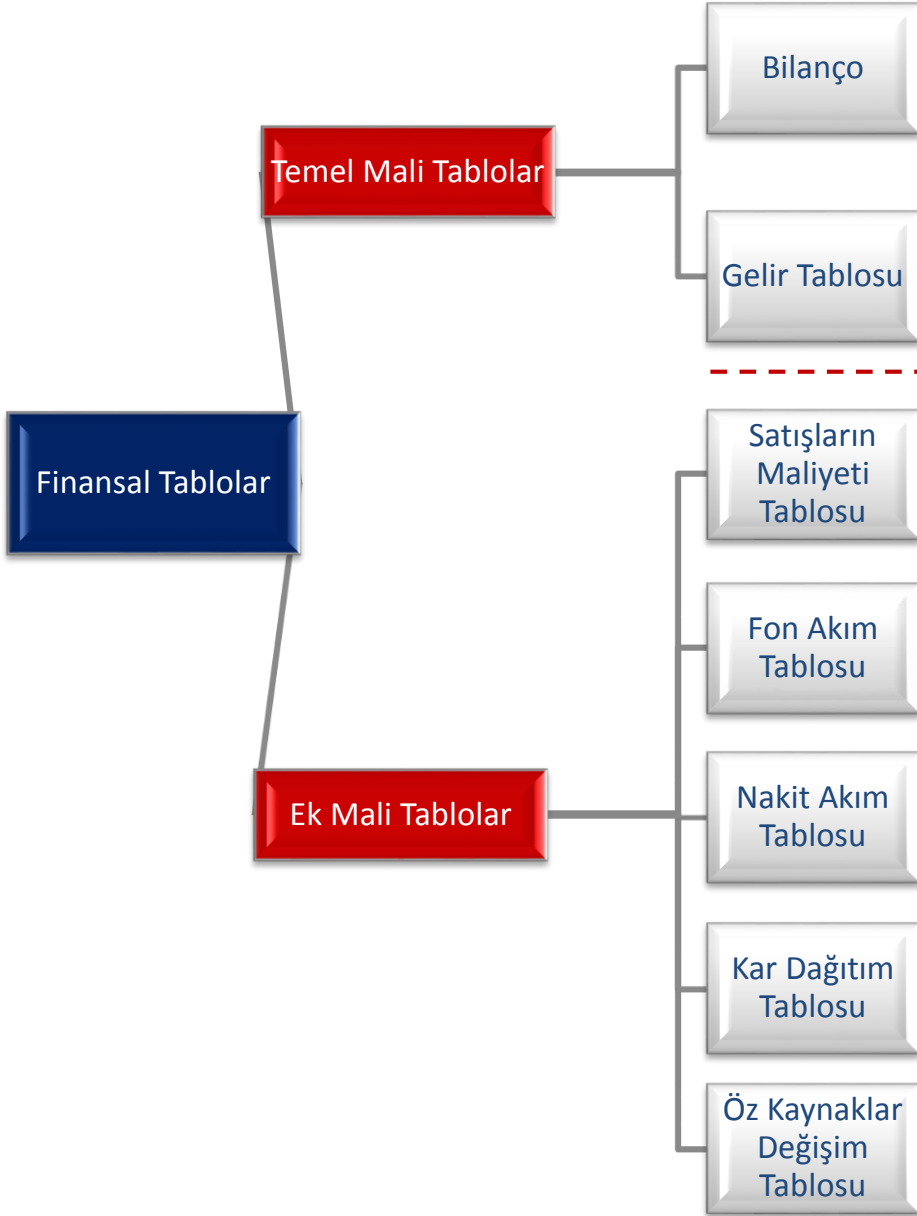
- **Kısa Süreli Yabancı Kaynaklar:** Muhasebe ve finansal dilde "cari pasifler" olarak adlandırılan kısa süreli borçlar, geri ödeme süresi 1(bir) yıla kadar olan borçlardır.
 - Ticari krediler
 - Finansman bonoları
 - Repo
 - Faktoring
 - Ödenmesi gereken vergi, resim, harçlar, ücretler vb.
 - Alınan teminat, depozito, avanslar ve tahakkuk etmiş giderler
- **Orta ve Uzun Süreli Yabancı Kaynaklar:** Geri ödeme süresi 2, 5, 10, 15 ve 20 yıl gibi ödeme süreleri olan yabancı kaynaklar, genellikle duran varlıkların ya da devamlılık arz eden faaliyetlerin finansmanında kullanılır
 - Orta ve uzun vadeli banka kredileri
 - Tahvil ihracı
 - Finansal kiralama (leasing)
 - Forfaiting

Finansman Yönetimi

1. Sermaye piyasası değişik enstrümanları aracılığıyla para bulma
2. Sabit sermaye veya işletme sermayesi yatırımları
3. İşletme faaliyetleri sonunda nakit yaratılması
- 4a. Temettü politikasıyla yaratılan nakdin ortaklara dağıtımı
- 4b. Oto finansman – Yaratılan nakdin işletmede kullanımı

FİNANSAL TABLOLAR

Bir işletmenin belli bir tarihte sahip olduğu varlıkları ile bu varlıkların sağlandığı kaynakları gösteren mali tablodur. Bilançoda yer alan 5 sınıf vardır: dönen varlıklar, duran varlıklar, kısa vadeli yabancı kaynaklar, uzun vadeli yabancı kaynaklar ve öz kaynaklar

Bir işletmenin belli bir hesap döneminde elde ettiği tüm hasılat ve gelirler ile yaptığı tüm maliyet ve giderleri ayrıntılı bir şekilde gösteren ve dönem faaliyet sonuçlarını kâr veya zarar olarak özetleyen tablodur. Aynı zamanda, oluşan kâr ya da zarar kaynağını ana faaliyet ve diğer faaliyetler ayırımında gösterir.

Gelir tablosundaki satışların maliyeti kısmı, işletmenin dönem içindeki stok hareketleriyle satılan mamul, ilk madde ve malzeme ile ticari mal gibi maddelerin ve satılan hizmetlerin maliyetini göstermek üzere düzenlenir ve gelir tablosunun ekini oluşturur.

Belirli bir dönemde, bir işletmenin faaliyetlerini finanse etmek için sağladığı kaynakları ve bu kaynakların kullanıldığı yerleri özetleyen, finansal durumdaki değişimleri açıklayan tablodur. Fon kavramı tüm finansal araçları kapsar.

Bir işletmede, belli bir dönemde oluşan nakit akışını açıklayan tablodur. Bu tablodaki kalemler değerlendirilirken amortismanlar, karşılıklar, reeskontlar, vazgeçilen alacaklar, önceki dönem gelir, kâr, gider ve zararları gibi nakit giriş veya çıkışını gerektirmeyen tutarların dikkate alınmaması gerekir.

İşletmenin dönem kârının dağıtım biçimini gösteren tablodur. Bu tabloda ortaklara dağıtılacak kâr paylarının, ayrılacak yedeklerin ve ödenecek vergilerin açıkça gösterilmesi gerekir

İlgili dönemde öz kaynak kalemlerinde meydana gelen artış veya azalışları bir bütün olarak gösteren tablodur

REFERANSLAR:

- İşletme Finansının Temelleri, Brealey, Myers, Marcus
- İşletmeciliğin Temel Bilgileri, Ali Akdemir
- İşletmelerde Finansal Yönetim, Prof. Dr. Cengiz Erol
- TC Milli Eğitim Bakanlığı, MEGEP (Meslekî Eğitim ve Öğretim Sisteminin Güçlendirilmesi Projesi), Mali Tablolar, 2007
- Finansal Yönetim ve Finansal Yönetimin Ana Çerçevesi Seminer Notları, 02 Şubat 2011